

Опнувамъ си торбичката,
 Завръзвамъ си навущата,
 Постегнахъ си опинкити, —
 Радостно си викнахъ азъ,
 Братска рѣка му прострахъ:
 „— Хайдемъ, братя, и азъ съсъ васъ!“
 Отправихъ ся камто тяхъ.
 Скоро ся сетнѣ запознахъ,
 Имято си имъ азъ казахъ;
 Расправихъ имъ всити случки
 Накѣсичко и въ налучки:
 Щото бѣхъ пострадалъ,
 Какъ ся бѣхъ отървалъ,
 Отъ тирански люти рѣци,
 Отъ поганци гнусни Турци.

IV

Р а д о с т ъ

Безъ повече да стоиме, —
 Свирна ся, збрахъ ся;
 Сѣки бързо притърчя:
 Глѣдахъ ся, брояхъ ся —
 Никой да ся неотлѣжя.
 Знакъ ся дади да трѣгниме.
 Пушки легко подметнахме,
 Мирничко си ми трѣгнахме,
 Прѣзъ рѣкичка прѣгазихме,